

01,02-02-1

BOSNA I HERCEGOVINA
VIJEĆE MINISTARA
Generalno tajništvo

Broj: 05-02-2469/13
Sarajevo, 13.9.2013. godine

16.09.2013

PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BiH
- Zastupnički dom -
- Dom naroda -

01,02-02-1-43/13 S

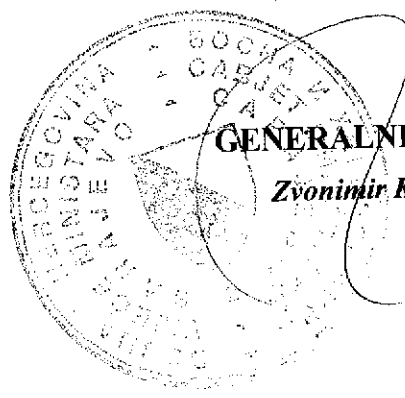
SARAJEVO

PREDMET: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama
Kaznenog zakona Bosne i Hercegovine

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 62. sjednici održanoj 3.9.2013. godine, utvrdilo je Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona Bosne i Hercegovine, te zaključilo da se isti uputi Parlamentarnoj skupštini Bosne i Hercegovine uz prijedlog da se razmatra po temeljnom zakonodavnom postupku.

U svezi s navedenim, u privitku dostavljamo Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona Bosne i Hercegovine, na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku, kao i elektroničku verziju Prijedloga zakona.

S poštovanjem,

GENERALNI TAJNIK

Zvonimir Kutleša

**БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
САВЈЕТ МИНИСТАРА**

ПРИЈЕДЛОГ

**ЗАКОН О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА КРИВИЧНОГ ЗАКОНА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

Сарајево, септембар 2013. године

На основу члана IV. 4. а) Устава Босне и Херцеговине, Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине на ____ сједници Представничког дома, одржаној _____ 2013. године, и на ____ сједници Дома народа, одржаној _____ 2013. године, усвојила је

ЗАКОН О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА КРИВИЧНОГ ЗАКОНА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Члан 1.

У Кривичном закону Босне и Херцеговине (“Службени гласник БиХ”, бр. 3/03, 32/03, 37/03, 54/04, 61/04, 30/05, 53/06, 55/06, 32/07 и 8/10) у члану 1. иза става (8) додају се нови ст. (9) и (10) који гласе:

„(9) **Домаћи арбитар** је лице које је, на основу споразума о арбитражи, позвано да донесе правно обавезујућу одлуку у спору који јој поднесу странке споразума и које своју дужност обавља у складу са одредбама о арбитражи у домаћем праву странке.

(10) **Страни арбитар** је лице које је, на основу споразума о арбитражи, позвано да донесе правно обавезујућу одлуку у спору који јој поднесу странке споразума, а које своју дужност обавља у складу са одредбама о арбитражи у домаћем праву неке друге државе.“

Иза става (23) додају се нови ст.(24) и (25) који гласе:

„(24) **Имовинска корист** је свако економско добро које је директно или индиректно проистекло из кривичног дјела, а састоји се од било које имовине.

(25) **Имовина** обухвата имовину сваке врсте, било да се састоји у стварима или правима, било материјалну или нематеријалну, покретну или непокретну и правне документе или инструменте којима се доказује својина или интерес у односу на такву имовину.”

Досадашњи ст. од (9) до (39) постају ст. (11) до (43).

Члан 2.

У члану 15. у ставу (1) додаје се нова реченица која гласи:

“Застаријевање кривичног гоњења за кривична дјела трајног карактера, почиње тећи моментом престанка противправног стања.”

Члан 3.

У члану 42а. у ставу (1), ријеч “може”, замјењује се са ријечи “ће”.

Члан 4.

Члан 74. мијења се и гласи:

„Одузимање предмета
Члан 74.

(1) Предмети који су на било који начин, у цјелини или дјелимично употријебљени или су били намијењени да буду употријебљени за учињење кривичног дјела, одузеће се ако су својина учиниоца.

(2) Предмети из става (1) овог члана одузеће се и кад нису својина учиниоца, али тиме се не дира у права трећих лица на накнаду штете од учиниоца.“

Члан 5.

У члану 110. у ставу (1) иза ријечи „корист“, додаје се зарез и ријечи: „приход, профит или другу корист из имовинске користи“.

У ставу (2) ријеч “Корист”, замјењује се ријечима: “Имовинска корист, приход, профит или друга корист из имовинске користи”.

Члан 6.

У члану 110а. иза става (1) додаје се став (2) који гласи:

“(2) У случају када нису испуњени законом утврђени услови за одузимање имовинске користи стечене кривичним дјелом у кривичном поступку, захтјев за одузимањем исте може се поднијети у парничном поступку.“

Члан 7.

У члану 111. у ставу (1) ријечи: „може се одузети“, замјењују се ријечима: „одузеће се“.

У ставу (2) ријеч „може“, замјењује се ријечју „ће“.

У ставу (3) ријечи: „могу бити“, замјењују се ријечју „су“.

Члан 8.

У члану 172. у ставу (1) тачка g) ријечи: „употребом силе или пријетње директним нападом на њен живот или тијело или на живот или тијело њој блиске особе”, се бришу.

Члан 9.

У члану 173. у ставу (1) тачка e) ријечи: „употребом силе или пријетње директним нападом на њен живот или тијело или на живот или тијело њој блиске особе”, се бришу.

Члан 10.

Члан 186. мијења се и гласи:

„Међународна трговина људима
Члан 186.

(1) Ко употребом силе или пријетњом употребе силе или другим облицима принуде, отмицом, преваром или обманом, злоупотребом овлашћења или утицаја или положаја беспомоћности или давањем или примањем исплата или других користи како би приволио лице које има контролу над другим лицем врбује, превезе, преда, сакрије или прими лице у сврху искориштавања тог лица у држави у којој то лице нема пребивалиште или чији није држављанин казниће се казном затвора најмање пет година.

(2) Ко врбује, наводи, превезе, преда, сакрије или прими лице које није навршило 18 година живота у сврху искориштавања проституцијом или другим обликом сексуалног искориштавања, принудним радом или услугама, ропством или њему сличним односом, служењем, одстрањивањем дијелова људског тијела или каквим другим искориштавањем, у држави у којој то лице нема пребивалиште или чији није држављанин, казниће се казном затвора најмање десет година.

(3) Ако је кривично дјело из ст. (1) и (2) овог члана, извршило службено лице приликом обављања службене дужности, починилац ће се казнити казном затвора од најмање десет година.

(4) Ко кривотвори, прибави или изда путну или личну исправу или користи, задржава, одузима, мијења, оштећује, уништава путну или личну исправу другог лица у сврху омогућавања међународне трговине људима казниће се казном затвора од једне до пет година.

(5) Ко користи услуге жртве међународне трговине људима казниће се казном затвора од шест мјесеци до пет година.

(6) Ако је извршењем кривичног дјела из ст. (1) и (2) овог члана, проузроковано теже нарушење здравља, тешка тјелесна повреда или смрт лица из ст. (1) и (2) овог члана, починилац ће се казнити казном затвора најмање десет година или казном дуготрајног затвора.

(7) Искориштавање у смислу става (1) овог члана, подразумијева: проституцију другог лица или друге облике сексуалног искориштавања, принудни рад или услуге, ропство или њему сличан однос, служење, одстрањивање дијелова људског тијела или какво друго искориштавање.

(8) Предмети, превозна средства и објекти употријебљени за извршење дјела ће се одузети.

(9) На постојање кривичног дјела међународне трговине људима без утицаја је околност да ли је лице које је жртва међународне трговине људима пристало на искориштавање.

(10) Против жртве међународне трговине људима која је била присиљена од стране починиоца кривичног дјела учествовати у извршењу другог кривичног дјела, неће се водити кривични поступак ако је такво њено поступање било непосредна последица њеног статуса жртве међународне трговине људима.“

Члан 11.

Иза члана 186. додаје се члан 186а. који гласи:

“Организована међународна трговина људима
Члан 186а.

- (1) Ко организује или руководи групом или другим удружењем које заједничким дјеловањем учини кривично дјело из члана 186. (*Међународна трговина људима*) овог закона казниће се казном затвора најмање десет година или дуготрајним затвором.
- (2) Ко почини кривично дјело у оквиру групе или другог удружења из става (1) овог члана или на други начин помаже групу или удружење казниће се казном затвора најмање десет година.
- (3) На припадника организоване групе или другог удружења из става (1) овог члана примјењују се одредбе члана 250. ст. (4) и (5) (*Организовани криминал*) овог закона.“

Члан 12.

Члан 187. мијења се и гласи:

„Међународно навођење на проституцију
Члан 187.

- (1) Ко ради зараде или друге користи наводи, подстиче или намамљује другог на пружање сексуалних услуга или на други начин омогући његову предају другоме ради пружања сексуалних услуга, или на било који начин учествује у организовању или вођењу пружања сексуалних услуга у држави у којој то лице нема пребивалиште или чији није држављанин, казниће се казном затвора од шест мјесеци до пет година.
- (2) Чињеница да се лице које се наводи, подстиче или намамљује већ бавило проституцијом, не утиче на постојање кривичног дјела.“

Члан 13.

Назив члана 189а. мијења се и гласи: “Организовање групе или удружења за извршење кривичног дјела кријумчарење миграната”.

Став (1) мијења се и гласи:

“ (1) Ко организује групу или друго удружење за извршење кривичног дјела из члана 189. овог закона (*Кријумчарење људи*), казниће се казном затвора најмање три године.”

Члан 14.

Члан 190. мијења се и гласи:

„Мучење и други облици суровог и нечовјечног поступања
Члан 190.

(1) Службена особа у институцијама Босне и Херцеговине или било која друга особа која дјелује у својству службене особе у институцијама Босне и Херцеговине, или по наредби, на подстрек или с изричитим или прећутним пристанком службене особе у институцијама Босне и Херцеговине или било које друге особе која дјелује у својству службене особе у институцијама Босне и Херцеговине, која нанесе другоме физичку или душевну бол или тешку физичку или душевну патњу, с циљем да добије од њега или од треће особе информацију или признање, или да се казни за кривично дјело које је починио или се сумња да је починио он или трећа особа, или који га застрашује или га присиљава из било којег другог разлога заснованог на било којој врсти дискриминације, казниће се казном затвора од најмање шест година.

(2) Казном из става (1) овог члана, казниће се и службена особа у институцијама Босне и Херцеговине или било која друга особа која дјелује у својству службене особе у институцијама Босне и Херцеговине, која је наредила или подстрекавала или дала изричит пристанак или знала и прећутно се сагласила са почињењем кривичног дјела из става (1) овог члана.”

Члан 15.

Иза члана 190. додаје се члан 190а. који гласи:

“Принудни нестанак
Члан 190а.

(1) Службена особа у институцијама Босне и Херцеговине или било која друга особа која дјелује у својству службене особе у институцијама Босне и Херцеговине или по наређењу или на подстрек или с изричитим или прећутним пристанком службене особе у институцијама Босне и Херцеговине, која другу особу затвори, држи затворену или је на други начин лиши слободе кретања и при томе одбије да призна да ју је лишила слободе или скрива информације о судбини или локацији те особе, стављајући је тако изван заштите закона, казниће се казном затвора од најмање осам година.

(2) Казном из става (1) овог члана, казниће се и службена особа у институцијама Босне и Херцеговине, која је наредила или подстрекавала или дала изричит пристанак или знала и прећутно се сагласила са почињењем кривичног дјела из става (1) овог члана.

(3) Ко је као претпостављени знао или је свјесно занемарио информацију да је њему подређени починилац починио кривично дјело из става (1) овог члана или да се налази пред почињењем кривичног дјела, а био је одговоран и имао контролу над поступцима које су се односиле на почињење кривичног дјела из става (1) овог члана, па није предузео све потребне и разумне мјере у његовој моћи да спријечи

или онемогући извршење кривичног дјела из става (1) овог члана или да то питање преда државним властима ради истраге и кривичног гоњења, казниће се казном затвора од најмање осам година.

(4) Чињеница да је нека особа поступала по наређењу владе или неке њој надређене особе, не ослобађа је кривице, али може утицати на ублажавање казне ако суд сматра да то интереси правичности захтијевају. Особа која одбије да изврши такво наређење неће бити кажњена.”

Члан 16.

Члан 202. мијења се и гласи:

„Финансирање терористичких активности
Члан 202.

(1) Ко на било који начин, непосредно или посредно, дадне, прикупи или на други начин обезбиједи средства с циљем њихове употребе или знајући да ће бити употријебљена, у цјелини или дјелимично, за извршење неког од кривичних дјела из чл. 191. (Узимање талаца), 192. (Угрожавање лица под међународноправном заштитом), 194. (Неовлашћено прибављање или располагање нуклеарним материјалом), 194а. (Угрожавање нуклеарног објекта), 196. (Пиратство), 197. (Отмица ваздухоплова или брода или заузимање фиксне платформе), 198. (Угрожавање безбједности ваздушне или морске пловидбе или фиксних платформи), 199. (Уништење и уклањање знакова који служе безбједности ваздушног саобраћаја), 200. (Злоупотреба телекомуникационих знакова), 201. (Тероризам), 202а. (Јавно подстицање на терористичке активности), 202б. (Врбовање ради терористичких активности), 202с. (Обука за извођење терористичких активности) овог закона, или сваког другог кривичног дјела које може проузроковати смрт или тежу тјелесну повреду цивила или лица које активно не учествује у непријатељствима у оружаном сукобу, када је сврха таквог дјела, по његовој природи или контексту, застрашивање становништва или присиљавање органа власти Босне и Херцеговине или других власти или међународне организације да нешто учини или не учини, без обзира да ли су терористичке активности извршене и да ли су средства кориштена за извршавање терористичких активности, казниће се казном затвора најмање три године.

(2) Казном из става (1) овог члана казниће се ко на било који начин, непосредно или посредно дадне или прикупи или на други начин обезбиједи средства:

а) с циљем да се она, у потпуности или дјелимично употријебе у било коју сврху од стране терористичких организација или појединачних терориста или
б) знајући да ће у потпуности или дјелимично бити употријебљена за извршење кривичних дјела из става 1. овог члана од стране терористичких организација или појединачних терориста.

(3) Прикупљена средства намијењена за извршење или настала извршењем кривичног дјела из става (1) овог члана биће одузета.

(4) Средствима из ст. (1) и (2) овог члана сматрају се средства сваке врсте, било да се састоје у стварима или правима, било материјална или нематеријална, покретна или непокретна, без обзира како је стечена, те правни документи или инструменти у сваком облику, укључујући и електронске или дигиталне, који доказују својину или право својине над имовином, укључујући али не ограничавајући се на банкарске кредите, путничке чекове, банкарске чекове, новчане налоге, удјеле, вриједноснице, обвезнице, мјенице и кредитна писма.«

Члан 17.

У члану 209. став (1) мијења се и гласи:

„(1) Ко новац или другу имовину за коју зна да су прибављени учињењем кривичног дјела, прими, замијени, држи, њима располаже, употрејеби у привредном или другом пословању, врши конверзију или пренос истих, или на други начин прикрије или покуша прикрити њихову природу, извор, локацију, располагање, кретање, својину или друго право, а такве радње су предузете у иностранству или на територији цијеле Босне и Херцеговине или на територији два ентитета или на територији једног ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговини или ако су такав новац или имовинска корист прибављени учињењем кривичног дјела које је прописано кривичним законодавством Босне и Херцеговине, казниће се казном затвора од једне до осам година.”

У ставу (2) ријеч „имовина“, замјењује се ријечима: „имовинска корист“.

Став (5) мијења се и гласи:

„(5) Новац, имовинска корист, приход, профит или друга корист из имовинске користи остварене кривичним дјелом из ст. (1) до (4) овог члана ће се одузети.“

Иза става (5) додаје се став (6) који гласи:

„(6) Знање, намјера или сврха као елементи радње кривичног дјела из става (1) овог члана могу се цијенити на основу објективних чињеничних околности.“

Члан 18.

У члану 217. у ст. (1), (2) и (3) иза ријечи „службеника“, додају се ријечи: „или домаћег или међународног арбитра“.

Члан 19.

У члану 218. у ст. (1), (2) и (3) иза ријечи „службеника“, додају се ријечи: „или домаћег или међународног арбитра“.

Члан 20.

Члан 219. мијења се и гласи:

„Примање награде или другог облика користи за трговину утицајем

Члан 219.

(1) Ко посредно или непосредно захтијева или заприми или прихвати награду или какву другу корист или обећање награде или какве друге користи, за себе или другога, да кориштењем свог стварног или претпостављеног службеног или друштвеног или утицајног положаја или другог статуса, посредује да службена или одговорна особа у институцијама Босне и Херцеговине или страна службена особа или међународни службеник или домаћи или страни арбитар изврши или не изврши службену или другу радњу, казниће се казном затвора од шест мјесеци до пет година.

(2) Ко посредује, користећи свој службени или друштвени или утицајни положај или други статус, да службена или одговорна особа у институцијама Босне и Херцеговине или страна службена особа или међународни службеник или домаћи или страни арбитар, изврши или не изврши службену или другу радњу, казниће се казном затвора од једне до осам година.

(3) Ако је починилац за учињење кривичног дјела из става (2) овог члана захтијевао или примио или прихватио награду или какву другу корист за себе или другога, казниће се казном затвора од једне до 10 година.

(4) Примљена награда или каква друга корист биће одузета.“

Члан 21.

Иза члана 219. додаје се члан 219а. који гласи:

„Давање награде или другог облика користи за трговину утицајем
Члан 219а.

(1) Ко посредно или непосредно, лицу које има службени или друштвени или утицајни положај или други статус, учини или понуди или обећа награду или какву другу корист, да посредује да службена или одговорна особа у институцијама Босне и Херцеговине или страна службена особа или међународни службеник или домаћи или страни арбитар изврши или не изврши службену или другу радњу, казниће се казном затвора од шест мјесеци до пет година.

(2) Ко посредно или непосредно, на захтјев лица које има службени или друштвени или утицајни положај или други статус, почини кривично дјело из става 1. овог члана и пријави кривично дјело прије његовог откривања или прије сазнања да је дјело откривено, може се ослободити од казне.

(3) Примљена награда или каква друга корист биће одузета, а у случају из става (2) овог члана може се вратити особи која је дала награду или какву другу корист.“

Члан 22.

Задужује се Уставноправна комисија Представничког дома Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине и Уставноправна комисија Дома народа Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине да утврде пречишћени текст Кривичног закона Босне и Херцеговине у року од 90 дана од дана објављивања овог закона у "Службеном гласнику БиХ".

Члан 23.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

ПСБиХ број _____/13

_____ 2013. године

С а р а ј е в о

ПРЕДСЈЕДАВАЈУЋИ
Представничког дома
Парламентарне скупштине БиХ

ПРЕДСЈЕДАВАЈУЋИ
Дома народа
Парламентарне скупштине БиХ

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е
ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА
КРИВИЧНОГ ЗАКОНА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

I – УСТАВНОПРАВНИ ОСНОВ

Уставноправни основ за доношење овог закона садржан је у члану III 1. g) Устава Босне и Херцеговине, према којем је у надлежности институција Босне и Херцеговине провођење међународних и међуентитетских кривичноправних прописа, укључујући и односе с Интерполом, те у члану IV 4. а) Устава Босне и Херцеговине, према којем је Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине надлежна за доношење закона који су потребни за провођење одлука Предсједништва или за вршење функција Скупштине према Уставу Босне и Херцеговине.

Уставноправни основ за доношење овог закона утврђен је приликом његовог првог усвајања и овај закон је до сада више пута мијењан.

II - РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Кривични закон Босне и Херцеговине у примјени је од 2003. године и до сада је неколико пута мијењан и допуњаван. Посљедње измјене и допуне овог закона извршене су у 2010. години, када су уведене одређене новине у општем дијелу закона, али и у посебном дијелу у који су уведена нека нова кривична дјела, али су извршене одређене измјене и допуне и постојећих одредаба. И поред чињенице да су у креирању тадашњих измјена и допуна учествовали домаћи и страни правни стручњаци из области кривичног права, пракса је показала да још увијек није постигнут потребан ниво усаглашености одредаба овог закона са захтјевима из међународних правних аката које је Босна и Херцеговина потписала и ратификовала. Међународна тијела која прате процес имплементације међународних стандарда у кривично законодавство Босне и Херцеговине и даље истичу да недостатак одговарајућих дефиниција за поједина кривична дјела подстиче некажњивост починилаца и истовремено кочи могућност спречавања чињења будућих кривичних дјела. Доследно провођење међународних стандарда у домаћем кривичном законодавству потребно је из разлога јачања позиције власти да се енергично супротстави свим облицима криминала, али и због идентификације и заштите жртава кривичних дјела.

С тога, Закон о измјенама и допунама Кривичног закона Босне и Херцеговине представља израз општег процеса хармонизације кривичног законодавства Босне и Херцеговине са захтјевима међународне заједнице, а истовремено и настојање да се изврши разграничење надлежности за поједина кривична дјела која су садржана и у Кривичном закону Босне и Херцеговине и у кривичним законима ентитета и Брчко Дистрикта, у циљу отклањања могућих сукоба надлежности између полицијских и правосудних органа ентитета, Брчко Дистрикта и Босне и Херцеговине.

Са предложеним измјенама и допунама сагласио се и Тим за праћење и оцјену примјене кривичних закона, сачињен од правних стручњака из области кривичног права из цијеле Босне и Херцеговине, који је успоставило Министарство правде Босне и Херцеговине 2003. године.

III - ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ПОЈЕДИНИХ ОДРЕДАБА

У члану (1) предвиђено је увођење нових ставова (9), (10), (26) и (27), те у складу с тим пренумерација постојећих. Ставовима (9) и (10) дефинисани су појмови “државни арбитар” и “страни арбитар” који су додати у члановима 217. и 218, а у складу са захтјевом из Додатног протокола уз Кривичноправну конвенцију о корупцији.

Ставовима (26) и (27) дефинисани су појмови “имовинска корист” и “имовина” у складу са дефиницијом из Конвенције СЕ о прању, тражењу, заплени и одузимању прихода стечених криминалом и о финансирању тероризма, те препорукама ФАТФ-а, међународног тијела чији је задатак праћење мјера за спречавање прања новца и финансирања тероризма.

Допуна у члану 15. став (1) прописује да застаријевање кривичног гоњења за кривична дјела трајног карактера, почиње тећи моментом престанка противправног стања. Ова одредба је уврштена у складу са препорукама Радне групе за принудне и недобровољне нестанке УН-а везаним за примјену Међународне конвенције за заштиту свих лица од принудних нестанака из 2007. године, коју је Босна и Херцеговина ратификовала 28.12.2011. године, а с обзиром да је у члану 190а. прописано кривично дјело принудни нестанак као ново кривично дјело.

У члану 42а. ставу (1) предвиђена је измјена на начин да се постојећа ријеч “може” замијени ријечју “ће”, чиме се институт замјене казне затвора до годину дана новчаном казном, прецизније дефинише у смислу отклањања правне несигурности. У постојећој одредби је прописано да се изречена казна затвора до годину дана, на захтјев осуђеног, може замијенити новчаном казном, али у наведеној одредби није прописано када, због чега, односно у којим случајевима суд удовољава оваквом захтјеву осуђеног лица, а у којим не, што може довести до различите примјене у пракси, те и до различитог поступања према осуђеним лицима и тиме кршења принципа владавине права. Први критеријум владавине права је принцип правне сигурности, који између осталог подразумева да успостављени механизми и институције дјелују у складу са законима који су општи, одређени, јасни, постојани и који се једнако примјењују према свакоме. С тога је потребно да се ова одредба измијени, тако да предвиди обавезу замјене казне затвора до годину дана новчаном казном и то у сваком случају када осуђени поднесе захтјев. На потребу прецизирања ове одредбе указао је и Уставни суд Босне и Херцеговине Одлуком број АП-2705 од 13.11.2012. године, којом је истакао потребу измјене члана 43а. у Кривичном закону Федерације Босне и Херцеговине, којим је на исти начин предвиђена замјена казне затвора новчаном казном.

Измјена члана 74. је извршена због захтјева Moneyval комитета који гласи: “Надлежни органи на државном нивоу, те у ФБиХ и Брчко Дистрикту требају ревидирати чланове у одговарајућим кривичним законима који прописују

конфискацију средстава и других предмета с циљем уклањања или бар конкретизовања исувише нејасних услова под којима се ова безбједносна мјера може примијенити (апсолутно неопходно на основу јавне безбједности или морала разлога итд.) тако да конфискација таквих предмета може бити обавезна“, а што је као обавеза преузето Акционим планом за отклањање уочених недостатака констатованих у Извјештају Moneyval у трећем кругу евалуације за БиХ усвојеним на 163. сједници Савјета министара Босне и Херцеговине одржаној 10.10.2011. године.

Такође је било потребно учинити јасним да се овим чланом не одузима оно што је стечено извршењем кривичног дјела.

Допуна члана 110. врши се у смислу да се осим имовинске користи стечене кривичним дјелом предвиди одузимање и прихода и друге користи из имовинске користи. Ова измјена представља усклађивање са Конвенцијом о прању, тражењу, и одузимању прихода стечених кривичним дјелом.

Додавање новог става (2) у члану 110а., врши се у складу са Препорукама 1. и 3. Moneyval комитета Савјета Европе, чија реализација је предвиђена Акционим планом који је усвојило Савјет министара Босне и Херцеговине, одобреним од стране Савјета Европе, за отклањање уочених недостатака констатованих у Извјештају Moneyval комитета у трећем кругу евалуације за БиХ. Реализација наведене обавезе поново је истакнута на сједници Moneyval комитета одржаној од 09.- 12.04.2013. године.

Одредбе члана 111. су допуњене због захтјева Moneyval комитета да се предвиди обавезно одузимање имовинске користи стечене кривичним дјелом и од особе на коју је она пренесена, као и у случају када је сједињена са имовином стеченом на законит начин, а исто се односи и на приходе или друге користи из имовинске користи.

У члану 172. став (1) тачка g) и члану 173. став (1) тачка e), дио текста се брише на основу препоруке УН Комитета против мучења, којим се тражи да се из дефиниције овог кривичног дјела уклони услов “принуде или пријетње о непосредном нападу”.

Измјена чл. 186., 187. и 189, те додавање новог члана 186а. предложене су од стране Државног координатора за борбу против трговине људима и илегалне миграције, као резултат изналажења рјешења за проблеме који су се јављали у истраживању и оптуживању кривичних дјела трговине људима и повезаних кривичних дјела, због неусаглашености кривичних закона у Босни и Херцеговини. Са овим одредбама потребно ће бити усагласити и одредбе које се односе на трговину људима у кривичним законима у ентитетима и Брчко Дистрикту, а што је истовремено предложено са овим измјенама.

Члан 186. је измијењен због јасног прописивања надлежности између Кривичног закона БиХ и кривичних закона ентитета и Брчко Дистрикта, што значи да ће кривично дјело “трговина људима” које у себи садржи елементе искориштавања у држави у којој оштећени (жртва трговине људима) нема држављанство или пребивалиште, остати у Кривичном закону Босне и Херцеговине, док ће остала

кривична дјела трговине људима бити обухваћена кривичним законима ентитета и Брчко Дистрикта. Конкретно, жртве кривичног дјела из Кривичног закона Босне и Херцеговине, су лица без држављанства Босне и Херцеговине или пребивалишта у Босни и Херцеговини или држављанин Босне и Херцеговине у иностранству. С тога је у ставу (1) извршена и реорганизација елемената кривичног дјела која ће допринијети јасноћи приликом тумачења елемената бића кривичног дјела, а задржати све елементе који су прописани међународним стандардима, Протоколом из Палерма и Конвенцијом Савјета Европе о акцији против трговине људима. Допуна која се односи на пребивалиште или држављанство жртве код искориштавања је елемент иностраности који се овим путем изричито дефинише ради подјеле стварне надлежности између Кривичног закона Босне и Херцеговине и осталих кривичних закона у Босни и Херцеговини. Овим измјенама се рјешава проблем сукоба надлежности који се јавио у пракси приликом процесуирања ове врсте кривичних дјела, с обзиром да су у КЗФБиХ и КЗБД прописани елементи кривичног дјела трговине људима у оквиру кривичног дјела “навођење на проституцију” и у КЗРС у оквиру кривичног дјела “трговина људима у сврху вршења проституције”. Елемент иностраности је уврштен и у став (2), који се односи на трговину људима извршену према лицима која нису навршила осамнаест година.

У складу са Директивом ЕУ о сузбијању и борби против трговине људима из 2011. године овом измјеном предвиђене су строжије казне за ова кривична дјела, па је за кривично дјело из става (1) предвиђена казна затвора најмање пет умјесто три године, док је за кривично дјело из става (2), предвиђена казна затвора од најмање десет умјесто досадашњих пет година.

Нови став (10) представља усклађивање с Конвенцијом Савјета Европе о борби против трговине људима којом је прописано да се казне не изричу жртвама за њихово учешће у незаконитим активностима у оној мјери у којој су оне биле присиљене на то.

Нови члан 186а. прописује као посебно кривично дјело организовану међународну трговину и даје елементе овог кривичног дјела, а аналогно одредби члана 189а. које је раније уведено у закон. У овој одредби је у потпуности усклађен казни оквир са међународним стандардима (Директива ЕУ), а истовремено и са чланом 250. овог закона.

Измјеном члана 187. подразумијева измјене којима се врши усклађивање с одредбама о навођењу на проституцију кривичних закона ентитета и БДБиХ, будући да је у пракси долазило до различитог тумачења правне квалификације, а тиме и сукоба надлежности. На овај начин ова одредба у КЗБиХ гласи исто као и у ентитетима, с тим да КЗБиХ садржи и елемент иностраности. Став (2) је брисан због преклапања с одредбама о трговини људима из члана 186. став (1), што је доводило до проблема при правној квалификацији дјела, а тиме и одређивања стварне надлежности.

Измјене у члану 189. су потребне с обзиром на предходно предложене одредбе. С обзиром да је уведен нови члан 186а., у овом члану се бришу референсе на кривично дјело “трговине људима.

Измјена члана 190. врши се на основу препорука УН Комитета против мучења, којим је затражено да се јасније дефинише кривично дјело мучења, те да се као посебан облик овог кривичног дјела пропише подстрекавање и наређење за извршење или пристанак и прећутна сагласност за извршење кривичног дјела мучења. С обзиром на тежину овог дјела, истовремено се врши и поштравање казне, тако да се прописује доњи минимум казне затвора од шест година, а у складу са чланом 4. став 2 Конвенције против мучења, те препоруком из извјештаја Специјалног извјестиоца за случајеве мучења, осталих окрутних, нехуманих и понижавајућих поступања из 2010. године.

Увођењем новог члана 190а. прописује се ново кривично дјело “принудни нестанак” и то у складу са чланом 4. Међународне конвенције за заштиту свих лица од принудних нестанака, који предвиђа обавезу прописивања принудног нестанка као посебног кривичног дјела, неvezано за стање ратних околности.

Измјеном члана 202. извршено је увођење финансирања терористичких организација и појединачних терориста и дефиниција средстава и то у складу са одредбама Међународне конвенције о сузбијању финансирања тероризма из 1999. године и Специјалним препорукама ФАТФ-а – Организације за контролу и спречавање прања новца, која је донијела 40 Препорука и 9 Специјалних препорука које проистичу из релевантних конвенција, којих се наша држава као чланица СЕ и Moneyval комитета дужна придржавати. Санционисање давања и прикупљања средстава које терористи или терористичке организације могу користити у било које сврхе такође се уводи у складу са ФАТФ препорукама базираним на Међународној конвенцији о сузбијању финансирања тероризма и резолуцијама УН-а 1267 (1999) и 1373 (2001).

Измјеном у члану 209. у погледу кривичног дјела „прање новца“ врши се разграничење надлежности између правосудних органа Босне и Херцеговине и ентитета и то на основу примједбе Moneyval комитета СЕ садржане у званичним извјештајима као и Акционом плану за отклањање уочених недостатака констатованих у Извјештају Moneyval у трећем кругу евалуације за БиХ (Извјештај усвојен на 163. сједници Савјета министара БиХ одржаној 10.10.2011. године). Ова одредба представља усклађивање са Конвенцијом СЕ о прању новца, тражењу, заплени и одузимању прихода стечених криминалом, а у складу је и са Директивом 2005/60/ ЕЦ Европског парламента и Савјета од 26.10.2005. године о спречавању кориштења финансијског система у сврху прања новца и финансирања тероризма.

У члановима 217. и 218. врши се допуна у смислу да се као лица на која се односи злоупотреба службеног положаја и овлашћења у вршењу службене дужности уводе и “домаћи или међународни арбитар” у складу са Додатним протоколом уз Конвенцију против корупције.

Измјеном постојећег члана 219. „Противзаконито посредовање“ са новим чланом 219. “Примање награде или другог облика користи“, врши се усклађивање са захтјевима које постављају ратификовани међународни инструменти када је у питању пасивна трговина утицајем, и то Кривичноправна конвенција СЕ о борби

против корупције са препорукама GRECO-а за БиХ из маја 2011. године, те УН Конвенција о борби против корупције.

Назив члана се прилагођава садржају материје која се њиме регулише уз аналогно кориштење постојећих појмова из релевантних чланова КЗ БиХ (члан 217. Пасивно подмићивање).

У ставу 1. се прописују сви облици пасивне трговине утицајем који су постављени важећим међународним инструментима (*посредно или непосредно захтијева или заприми или прихвати награду или какву другу корист или обећање награде или какве друге користи, за себе или другог, да кориштењем свог стварног или претпостављеног службеног или друштвеног или утицајног положаја или другог статуса*) а вежу се за извршење службене или друге радње од стране службене или одговорне особе у институцијама БиХ, те стране службене особе или међународне службенике или домаће или стране арбитра. За постојање овог кривичног дјела није нужно да је утицај заиста искориштен или да је до извршења или неизвршења службене или друге радње заиста дошло. Починилац може бити свака особа која има стварни или претпостављени службени или друштвени или утицајни положај или други статус. Казнени оквир је постављен тако да омогући примјену нових предложених одредаба које регулишу посебне истражне радње јер је за овакву врсту дјела врло тешко обезбиједити доказе на другачији начин.

Ставом 2. се, аналогно одредби постојећег става 2. члана 219, криминализује и стварно искориштавање утицаја, када је трговац утицајем заиста и искористио тај утицај да дође до извршења или неизвршења службене или друге радње. За постојање овог дјела није неопходно да је трговац утицајем захтијевао или примио или прихватио награду или какву другу корист за себе или другог. Казна је строжа него за став 1. јер се ради о посебном и озбиљнијем облику дјела. Међутим, ако је дошло до захтијевања или примања или прихватања награде или какве друге користи за себе или другог, онда је то квалификовани облик става 2. па је тиме и задржана строжа казна, аналогно постојећој одредби члана 219. став 3.

Став 4. постојећег члана 219. у цјелости је преузет.

Увођењем новог члана 219а врши се усклађивање са захтјевима које постављају ратификовани међународни инструменти када је у питању активна трговина утицајем, и то Кривичноправна конвенција СЕ о борби против корупције са препорукама GRECO-а за БиХ из маја 2011. године, те УН Конвенција о борби против корупције.

Назив члана се прилагођава садржају материје која се њиме регулише уз аналогно кориштење постојећих појмова из релевантних чланова КЗ БиХ (члан 218. Активно подмићивање).

У ставу 1. се прописују сви облици активне трговине утицајем који су постављени важећим међународним инструментима (*посредно или непосредно, учини, или понуди или обећа награду или какву другу корист да посредује*) а вежу се за извршење службене или друге радње од стране службене или одговорне особе у институцијама БиХ, те стране службене особе или међународне службенике или домаће или стране арбитра. За постојање овог кривичног дјела није нужно да је до извршења или неизвршења службене или друге радње заиста дошло. Починилац може бити свака особа. Казнени оквир је постављен тако да омогући примјену нових предложених одредаба које регулишу посебне истражне радње јер је за овакву врсту дјела врло тешко обезбиједити доказе на другачији начин.

Ставом 2. се, аналогно одредби постојећег става 3. члана 218., прописује могућност ослобађања од казне ако је дјело из става 1. почињено на захтјев особе која има службени или друштвени или утицајни положај или други статус а када је дјело пријављено прије откривања или сазнања да је дјело откривено. Значи, даје се факултативна могућност суду да процијени околности под којима је активна трговина утицајем извршена те да сходно томе починиоца ослободи кажњавања. Став 3. представља преузимање постојећег става 4. члана 218. уз термилошко усклађивање.

III - УСКЛАЂЕНОСТ ПРОПИСА С ЗАКОНОДАВСТВОМ ЕУ

Закон о измјенама и допунама Кривичног закона Босне и Херцеговине усклађује се са прописима ЕУ, како је наглашено у образложењу појединих одредаба.

IV - ПРОВЕДБЕНИ МЕХАНИЗМИ И ОБЕЗБЈЕЂИВАЊЕ ПОШТОВАЊА ПРОПИСА

Провођење овог прописа обезбијеђено је кроз већ успостављене правосудне институције Босне и Херцеговине.

V - КОНСУЛТАЦИЈЕ

Закон је израђен уз подршку Тима за праћење и оцјену примјене кривичних закона, који је разматрао иницијативе и препоруке институција и организација које су предложиле измјене закона. Чланови тима су представници извршне и судске власти свих нивоа у Босни и Херцеговини, истакнути професори правних факултета у Босни и Херцеговини те представници адвокатских комора који су чланови Тима за праћење и оцјену примјене кривичних закона. Тим је надлежно тијело Министарства правде Босне и Херцеговине, које је успостављено 2003. године и које континуирано анализира податке из праксе, прати и анализира примјену закона те предлаже рјешења којим се уклањају учени законски недостаци и уводе норме усаглашене с најбољим правним стандардима.

Након што је израђен нацрт закона, исти је објављен на интернет страници Министарства правде Босне и Херцеговине. Коментаре на закон су доставили Центар за цивилно друштво Kyodo, Сарајево и Швајцарска асоцијација против некажњивости ТРИАЛ, Сарајево. Наведени коментари су размотрени, те су оправдане сугестије уврштене у текст закона.

VI - ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА ЗА ПРОВОЂЕЊЕ ПРОПИСА

За провођење овог закона нису потребна додатна финансијска средства.

**PREGLED ODREĐABA KOJE SE MJENJAJU ILI DOPUNJUJU U KRIVIČNOM ZAKONU
BOSNE I HERCEGOVINE („Službeni glasnik BiH“ br. 3/03, 32/03, 37/03, 54/04, 61/04, 30/05,
53/06, 55/06, 32/07, 8/10)**

Član 1.

- (1) Krivično zakonodavstvo Bosne i Hercegovine sačinjavaju krivičnopravne odredbe sadržane u ovom zakonu i u drugim zakonima Bosne i Hercegovine.
- (2) Teritorija Bosne i Hercegovine je suhozemna teritorija, obalno more i vodene površine unutar njenih granica, kao i zračni prostor nad njima.
- (3) Službeno lice je izabrani ili imenovani funkcioner u organima zakonodavne, izvršne i sudske vlasti Bosne i Hercegovine i u drugim državnim i upravnim ustanovama ili službama koje vrše određene upravne, stručne i druge poslove u okviru prava i dužnosti vlasti koja ih je osnovala; lice koje stalno ili povremeno vrši službenu dužnost u navedenim upravnim organima ili ustanovama; ovlašteno lice u privrednom društvu ili u drugom pravnom licu kojem je zakonom ili drugim propisom donesenim na osnovu zakona povjereno vršenje javnih ovlaštenja, a koje u okviru tih ovlaštenja obavlja određenu dužnost; te drugo lice koje uz naknadu ili bez naknade obavlja određenu službenu dužnost na osnovu ovlaštenja iz zakona ili drugog propisa donesenog na osnovu zakona.
- (4) Kad je kao počinitelj određenog krivičnog djela označeno službeno lice, lica iz stava (3) ovog člana mogu biti počinioci tih djela ako iz obilježja pojedinog krivičnog djela ili iz pojedinog propisa ne proizlazi da počinitelj može biti samo neko od tih lica.
- (5) Odgovorno lice je lice u privrednom društvu ili u drugom pravnom licu kojem je s obzirom na njegovu funkciju ili na osnovu posebnog ovlaštenja povjeren određeni krug poslova koji se odnose na primjenu zakona ili propisa donesenih na osnovu zakona, ili općeg akta privrednog društva ili druge pravne osobe u upravljanju i rukovanju imovinom, ili se odnose na rukovođenje proizvodnim ili nekim drugim privrednim procesom ili na nadzor nad njima. Odgovornim licem smatra se i službeno lice u smislu stava (3) ovog člana kada su u pitanju radnje kod kojih je kao počinitelj označeno odgovorno lice, a nisu propisane kao krivično djelo odredbama glave o krivičnim djelima protiv službene i druge odgovorne dužnosti, ili odredbama o krivičnim djelima koje počinji službeno lice propisanim u nekoj drugoj glavi ovog zakona ili drugim zakonom Bosne i Hercegovine.
- (6) Kad je kao počinitelj krivičnih djela označeno službeno ili odgovorno lice, sva lica iz stavova (3) i (5) ovog člana mogu biti počinioci tih djela, ukoliko iz zakonskih obilježja pojedinog krivičnog djela ne proizlazi da počinitelj može biti samo neko od tih lica.
- (7) Strano službeno lice je član zakonodavnog, izvršnog, upravnog ili sudskog organa strane države, javni funkcioner međunarodne organizacije i njenih organa, sudija ili drugo službeno lice međunarodnog suda na službi u Bosni i Hercegovini, koje radi za naknadu ili bez naknade.

(8) Međunarodni službenik je civilni zaposlenik koji radi za međunarodnu organizaciju ili agenciju.

(9) Vojno lice, u smislu ovog zakona, je profesionalno vojno lice i lice u rezervnom sastavu, dok su na službi u Oružanim snagama Bosne i Hercegovine, u skladu sa Zakonom o službi u Oružanim snagama Bosne i Hercegovine.

(10) Kada je službeno lice označeno kao lice protiv kojeg je počinjeno krivično djelo, službeno lice je, u smislu ovog zakona, osim lica definiranih u stavu (3) ovog člana, i vojno lice iz stava (9) ovog člana.

(11) Dijete je, u smislu ovog zakona, osoba koja nije navršila 14 godina života.

(12) Maloljetnik je, u smislu ovog zakona, osoba koja nije navršila 18 godina života.

(13) Pravno lice je, u smislu ovog zakona, Bosna i Hercegovina, Federacija Bosne i Hercegovine, Republika Srpska, Brčko Distrikt Bosne i Hercegovine, kanton, grad, općina, mjesna zajednica, svaki organizacioni oblik privrednog društva i svi oblici povezivanja privrednih društava, ustanova, institucije za obavljanje kreditnih i drugih bankarskih poslova, za osiguranje imovine i lica, kao i druge finansijske institucije, fond, političke organizacije i udruženja građana i drugi oblici udruživanja koji mogu sticati sredstva i koristiti ih na isti način kao i svaka druga institucija ili organ koji ostvaruje i koristi sredstva i kojem je zakonom priznato svojstvo pravnog lica.

(14) Privredno društvo je, u smislu ovog zakona, korporacija, preduzeće, firma, partnerstvo i svaki organizacioni oblik registriran za obavljanje privredne djelatnosti.

(15) Udruženje je bilo koji oblik udruživanja tri ili više lica.

(16) Više lica je najmanje dva lica.

(17) Skupina ljudi je najmanje pet lica.

(18) Grupa ljudi je udruženje od najmanje tri lica koja su povezana radi izvršenja krivičnih djela, pri čemu svako od njih daje svoj udio u izvršenju krivičnog djela.

(19) Organizirana grupa je grupa ljudi formirana radi neposrednog izvršenja krivičnog djela, i koja ne mora imati formalno definirane uloge svojih članova, kontinuitet članstva ili razvijenu strukturu.

(20) Grupa za organizirani kriminal je grupa od tri ili više lica koja postoji u izvjesnom vremenskom periodu i koja djeluje sporazumno s ciljem izvršenja jednog ili više krivičnih djela za koja se po zakonu može izreći kazna zatvora preko tri godine ili teža kazna, a radi sticanja materijalne koristi.

(21) Teroristička grupa je organizirana grupa koju čine najmanje tri lica, koja je formirana i djeluje u određenom vremenskom periodu s ciljem izvršenja nekog od krivičnih djela terorizma.

(22) Tajni podatak je informacija iz oblasti javne sigurnosti, odbrane, vanjskih poslova i interesa, obavještajne i sigurnosne djelatnosti ili interesa Bosne i Hercegovine, komunikacionih i drugih sistema važnih za državne interese, pravosuđe, projekte i planove značajne za odbrambenu i obavještajno-sigurnosnu djelatnost, naučnih, istraživačkih, tehnoloških, privrednih i finansijskih poslova od važnosti za sigurnost i funkcioniranje institucija Bosne i Hercegovine, odnosno sigurnosnih struktura na svim nivoima državne organizacije Bosne i Hercegovine, a koja je određena kao tajna zakonom, drugim propisom ili općim aktom nadležnog organa donesenim na osnovu zakona ili koja je određena kao tajni podatak u skladu s odredbama zakona i propisa o zaštiti tajnih podataka. Ovaj pojam također uključuje i tajni podatak druge države, međunarodne ili regionalne organizacije.

(23) Isprava ili dokument je svaki predmet koji je pogodan ili određen da služi kao dokaz za neku činjenicu koja je od značaja za pravne odnose.

(24) Novac je metalno ili papirnato sredstvo plaćanja koje je na osnovu zakona u opticaju u Bosni i Hercegovini ili u stranoj državi.

(25) Znaci za vrijednost podrazumijevaju i strane znakove za vrijednost.

(26) Pokretna stvar je i svaka proizvedena ili sakupljena energija za davanje svjetlosti, toplote ili kretanja, kao i telefonski i drugi impulsi.

(27) Prijevozno sredstvo je svako plovilo, vozilo i letjelica, kao i bilo koje drugo sredstvo koje se može koristiti za prijevoz u suhozemnom, vodenom ili zračnom saobraćaju, bez obzira na vrstu pogona.

(28) Sila je i primjena hipnoze ili omamljujućih sredstava s ciljem da se neko protiv svoje volje dovede u nesvjesno stanje ili onesposobi za otpor.

(29) Opojna droga je medicinski lijek ili opasna supstanca s adiktivnim i psihotropnim svojstvima, ili supstanca koja se lako može pretvoriti u takvu supstancu ako podliježe kontroli prema međunarodnoj konvenciji koju je Bosna i Hercegovina ratificirala, ili supstanca koju je nadležna institucija Bosne i Hercegovine ili nadležna institucija entiteta proglasila opojnom drogom.

(30) Oružje i vojna oprema su predmeti i sredstva navedeni u Zakonu o proizvodnji, uvozu i izvozu oružja i vojne opreme.

(31) Radioaktivni materijal je nuklearni materijal i ostale radioaktivne materije koje sadrže nuklide koji se spontano raspadaju (proces praćen emisijom jedne ili više vrsta jonizirajućeg zračenja, kao npr. alfa, beta, neutronske čestice i gama zraci), a koje zbog svojih radioloških ili fisilnih svojstava mogu uzrokovati smrt, ozbiljne tjelesne povrede ili štetu velikih razmjera za imovinu ili okoliš.

(32) Nuklearni materijal je plutonij, osim onog s koncentracijom izotopa koja prelazi 80% u plutoniju-238 ili uranij-233; uranij obogaćen izotopom 235 ili 233; uranij koji sadrži mješavinu

izotopa kakva se nalazi u prirodi, osim u obliku rude ili rudnih ostataka; ili bilo koji materijal koji sadrži jedan ili više gore navedenih, pri čemu "uranij obogaćen izotopima 235 ili 233" znači uranij koji sadrži izotop 235 ili 233 ili oba u iznosu koji je takav da omjer zbira ovih izotopa prema izotopu 238 bude veći od omjera izotopa 235 prema izotopu 238 koji se javlja u prirodi.

(33) Nuklearni uređaj je svaki nuklearni eksplozivni uređaj ili svaki uređaj koji raspršuje radioaktivni materijal ili emitira zračenje koje može, zbog svojih radioloških svojstava, prouzročiti smrt, ozbiljnu tjelesnu povredu ili štetu velikih razmjera za imovinu ili okoliš.

(34) Nuklearni objekat je svaki nuklearni reaktor, uključujući reaktor montiran na plovilo, vozilo, letjelicu ili svemirski objekat koji se primjenjuje kao izvor energije kako bi se pokretalo takvo plovilo, vozilo, letjelica ili svemirski objekat ili za bilo koju drugu svrhu, ili svako postrojenje ili sredstvo koje se koristi za proizvodnju, skladištenje, preradu ili transport radioaktivnog materijala.

(35) Fiksna platforma je vještački otok, uređaj ili naprava koja je stalno pričvršćena za morsko dno u svrhu istraživanja ili iskorištavanja prirodnih bogatstava ili u druge privredne svrhe.

(36) Eksplozivna naprava je:

eksplozivno ili zapaljivo oružje ili naprava koja je konstruirana da ili može prouzrokovati smrt, tešku tjelesnu povredu ili znatnu materijalnu štetu; ili

oružje ili naprava koja je konstruirana da ili može prouzrokovati smrt, tešku tjelesnu povredu ili štetu velikih razmjera oslobađanjem, širenjem ili djelovanjem otrovnih hemikalija, bioloških agensa ili otrova ili sličnih materija ili radijacijom ili radioaktivnim materijalom.

(37) Holokaust je zločin genocida i zločini protiv čovječnosti počinjeni od strane njemačkog nacističkog režima tokom Drugog svjetskog rata koji su kao takvi priznati u konačnim i obvezujućim odlukama ili presudama Međunarodnog vojnog tribunala uspostavljenog Londonskim sporazumom od 8. avgusta 1945. godine.

(38) Masovna grobnica je neoznačeno mjesto u kojem se nalaze dva ili više tijela ili ostaci ljudskih tijela ili mjesto na koje su takva tijela ili ostaci ljudskih tijela naknadno premješteni, a nastala je izvršenjem krivičnih djela propisanih članovima od 171. do 180. ovog zakona.

(39) Izražavanje u jednom gramatičkom rodu, muškom ili ženskom, uključuje oba roda fizičkih lica.

Član 15.

(1) Zastarijevanje krivičnog gonjenja počinje od dana kad je krivično djelo učinjeno.

(2) Zastarijevanje ne teče za vrijeme za koje se po zakonu krivično gonjenje ne može poduzeti ili nastaviti.

(3) Zastarijevanje se prekida svakom procesnom radnjom koja se poduzima radi gonjenja učinitelja zbog učinjenog krivičnog djela.

(4) Zastarijevanje se prekida i kad učinitelj, u vrijeme dok teče rok zastarjelosti, učini isto tako teško ili teže krivično djelo.

(5) Sa svakim prekidom zastarijevanje počinje ponovno teći.

(6) Zastarjelost krivičnog gonjenja nastupa u svakom slučaju kad protekne dvaput onoliko vremena koliko se po zakonu traži za zastarjelost krivičnog gonjenja.

Član 42a.

(1) Izrečena kazna zatvora do jedne godine može se, na zahtjev osuđenog, zamijeniti novčanom kaznom koja se plaća u jednokratnom iznosu u roku do 30 dana.

(2) Kazna zatvora zamjenjuje se novčanom kaznom tako što se svaki dan izrečene kazne zatvora izjednačava s jednim dnevnim iznosom novčane kazne ili sa 100 KM, ako se novčana kazna utvrđuje u određenom iznosu.

(3) Ako se novčana kazna ne plati u roku iz stava (1) ovog člana, sud će donijeti odluku o izvršenju kazne zatvora. Ako se novčana kazna plati samo djelimično, izvršit će se kazna zatvora srazmjerno iznosu koji nije plaćen.

Kazna dugotrajnog zatvora Član 42b.

(1) Za najteže oblike teških krivičnih djela počinjenih s umišljajem može se propisati kazna dugotrajnog zatvora u trajanju od 21 do 45 godina.

(2) Kazna dugotrajnog zatvora nikad se ne može propisati kao jedina glavna kazna za pojedino krivično djelo.

(3) Kazna dugotrajnog zatvora ne može se izreći počinioocu koji u vrijeme izvršenja krivičnog djela nije navršio 21 godinu života.

(4) Kazna dugotrajnog zatvora izriče se samo na pune godine.

(5) Ako je izrečena kazna dugotrajnog zatvora, amnestija i pomilovanje mogu se dati tek nakon izdržavanja tri petine te kazne.

Član 74.

(1) Predmeti koji su upotrijebljeni ili su bili namijenjeni za učinjenje krivičnog djela ili koji su nastali učinjenjem krivičnog djela oduzeće se, kada postoji opasnost da će biti ponovo upotrijebljeni za učinjenje krivičnog djela ili kada se u cilju zaštite opće sigurnosti ili iz moralnih razloga oduzimanje čini neophodno, ako su vlasništvo učinitelja.

(2) Predmeti iz stava 1. ovog člana mogu se oduzeti i kad nisu vlasništvo učinitelja ako to zahtijevaju interesi opće sigurnosti i interesi morala, ali time se ne dira u prava trećih osoba na naknadu štete od učinitelja.

(3) Zakonom se može propisati obavezno oduzimanje predmeta.

Član 110.

(1) Niko ne može zadržati imovinsku korist pribavljenu krivičnom djelom.

(2) Korist iz stava 1. ovog člana oduzet će se sudskom odlukom kojom je utvrđeno da je krivično djelo učinjeno, pod uvjetima propisanim ovim zakonom.

Član 110a.

Kada se krivični postupak vodi za krivična djela iz glava XVII, XVIII, XIX, XXI, XXI A i XXII ovog zakona, sud može odlukom iz člana 110. stav (2) oduzeti i onu imovinsku korist za koju tužilac pruži dovoljno dokaza da se opravdano vjeruje da je takva imovinska korist pribavljena izvršenjem ovih krivičnih djela, a počinitelj nije pružio dokaze da je korist pribavljena zakonito.

Član 111.

(1) Od učinitelja će se oduzeti novac, predmeti od vrijednosti i svaka druga imovinska korist koja je pribavljena krivičnim djelom, a ako oduzimanje nije moguće, učinitelj će se obavezati na isplatu novčanog iznosa srazmjernog pribavljenoj imovinskoj koristi. Imovinska korist pribavljena krivičnim djelom može se oduzeti od osobe na koju je prenesena bez naknade ili uz naknadu koja ne odgovara stvarnoj vrijednosti, ako je ona znala ili mogla znati da je imovinska korist pribavljena krivičnim djelom.

(2) Kada je imovinska korist pribavljena krivičnim djelom sjedinjena s imovinom stečenom na zakoniti način, takva imovina može biti predmet oduzimanja ali u mjeri koja ne premašuje procijenjenu vrijednost imovinske koristi pribavljene krivičnim djelom.

(3) Prihod ili druge koristi iz imovinske koristi pribavljene krivičnim djelom, ili iz imovine u koju je imovinska korist pribavljena krivičnim djelom pretvorena ili iz imovine s kojom je imovinska korist pribavljena krivičnim djelom sjedinjena, mogu biti predmet mjera navedenih u ovom članu na isti način i u istoj mjeri kao i imovinska korist pribavljena krivičnim djelom.

Član 172.

(1) Ko, kao dio širokog ili sistematičnog napada usmjerenog bilo protiv kojeg civilnog stanovništva, znajući za takav napad, učini koje od ovih djela:

lišenje druge osobe života (ubistvo);

istrebljenje;

odvođenje u ropstvo,

deportacija ili prisilno preseljenje stanovništva;

zatvaranje ili drugo teško oduzimanje fizičke slobode suprotno osnovnim pravilima međunarodnog prava;

mučenje;

prisiljavanje druge osobe upotrebom sile ili prijetnje direktnim napadom na njezin život ili tijelo ili na život ili tijelo njoj bliske osobe, na seksualni odnos ili s njim izjednačenu seksualnu radnju (silovanje), seksualno ropstvo, prisilnu prostituciju, prisilnu trudnoću, prisilnu sterilizaciju ili bilo koji drugi oblik teškog seksualnog nasilja;

progon bilo koje grupe ljudi ili kolektiva na političkoj, rasnoj, nacionalnoj, etničkoj, kulturnoj, vjerskoj, spolnoj ili drugoj osnovi koja je univerzalno prihvaćena kao nedopustiva po međunarodnom pravu, u vezi s bilo kojim krivičnim djelom iz ovog stava ovog člana, bilo kojim krivičnim djelom propisanim u ovom zakonom ili bilo kojim krivičnim djelom u nadležnosti Suda Bosne i Hercegovine;

prisilni nestanak osoba;

zločin aparthejda;

druga nečovječna djela slične prirode, učinjena u namjeri nanošenja velike patnje ili ozbiljne fizičke ili psihičke povrede ili narušenja zdravlja,

kaznit će se kaznom zatvora najmanje deset godina ili kaznom dugotrajnog zatvora.

(2) U smislu stava 1. ovog člana sljedeći pojmovi imaju ovo značenje:

Napad usmjeren bilo protiv kojeg civilnog stanovništva jest ponašanje koje uključuje višestruko činjenje djela iz stava 1. ovog člana bilo protiv kojeg civilnog stanovništva na osnovi ili u cilju državne politike ili politike neke organizacije da se učini takav napad.

Istrebljenje uključuje namjerno nametanje takvih životnih uvjeta, a posebno uskraćivanje pristupa hrani i lijekovima, koji mogu posljediti uništenjem dijela stanovništva.

Odvođenje u ropstvo jest vršenje nad osobom bilo kojeg ili svih ovlaštenja inače vezanih za pravo svojine, uključujući vršenje takvog ovlaštenja pri trgovanju ljudima, posebno ženama i djecom.

Deportacija ili prisilno preseljenje stanovništva jest prisilno iseljenje osoba s teritorije na kojoj su zakonito prisutne protjerivanjem ili drugim mjerama prisile, bez osnova dopuštenih po međunarodnom pravu.

Mučenje jest namjerno nanošenje snažnog tjelesnog ili duševnog bola ili patnje osobi zadržanoj od strane počinioca ili pod nadzorom počinioc, izuzimajući bol ili patnju koja je posljedica isključivo izvršenja zakonitih sankcija.

Prisilna trudnoća jest nezakonito zatočeništvo žene kojoj je prisilno prouzrokovana trudnoća, s namjerom da se utiče na etnički sastav bilo kojeg stanovništva ili da se učine druge teške povrede međunarodnog prava.

Progon jest namjerno i teško, međunarodnom pravu suprotno uskraćivanje osnovnih prava, zbog pripadnosti skupini ljudi ili zajednici.

Prisilni nestanak osoba jest hapšenje, pritvaranje ili otimanje osoba, od strane ili s dopuštanjem, podrškom ili pristankom države ili političke organizacije, uz odbijanje da se prizna takvo lišenje slobode ili da se pruži informacija o sudbini ili o mjestu gdje se nalaze takve osobe, s namjerom da se uklone od zaštite zakona na duže vrijeme.

Zločin aparthejda su nečovječne radnje slične prirode radnjama iz stava 1. ovog člana, učinjene u kontekstu institucionaliziranog režima sistematskog potlačivanja i dominacije jedne rasne skupine nad bilo kojom drugom rasnom skupinom ili skupinama ljudi, učinjene s namjerom održavanja takvog režima.

Ratni zločin protiv civilnog stanovništva

Član 173.

(1) Ko kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme rata, oružanog sukoba ili okupacije naredi ili učini koje od ovih djela:

napad na civilno stanovništvo, naselje, pojedine civilne osobe ili osobe onesposobljene za borbu, a taj je napad posljediti smrću, teškom tjelesnom ozljedom ili teškim narušenjem zdravlja ljudi;

napad bez izbora cilja kojim se pozljeđuje civilno stanovništvo;

ubijanja, namjerno nanošenje osobi snažnog tjelesnog ili duševnog bola ili patnje (mučenje), nečovječno postupanje, biološke, medicinske ili druge znanstvene eksperimente, uzimanje tkiva ili organa radi transplantacije, nanošenje velikih patnji ili povreda tjelesnog integriteta ili zdravlja;

raseljenje, preseljenje ili prisilno odnarodnjenje ili prevođenje na drugu vjeru;

prisiljavanje druge osobe upotrebom sile ili prijetnje direktnim napadom na njezin život ili tijelo ili na život ili tijelo njoj bliske osobe, na seksualni odnos ili s njim izjednačenu seksualnu radnju (silovanje), prisiljavanje na prostituciju, primjenjivanje mjera zastrašivanja i terora, uzimanje talaca, kolektivno kažnjavanje, protupravno odvođenje u koncentracione logore i druga protuzakonita zatvaranja, oduzimanje prava na pravično i nepristrano suđenje, prisiljavanje na službu u neprijateljskim oružanim snagama ili u neprijateljskoj obavještajnoj službi ili upravi;

prisiljavanje na prinudni rad, izgladnjivanje stanovništva, konfiskaciju imovine, pljačkanje imovine stanovništva, protupravno, samovoljno i vojnim potrebama neopravdano uništavanje ili prisvajanje imovine u velikim razmjerama, uzimanje nezakonite i nesrazmjerno velike kontribucije i rekvizicije, smanjenje vrijednosti domaće novčane jedinice ili protuzakonito izdavanje novca,

kaznit će se kaznom zatvora najmanje deset godina ili kaznom dugotrajnog zatvora.

(2) Kaznom iz stava 1. ovog člana kaznit će se ko kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme rata, oružanog sukoba ili okupacije naredi ili učini koje od ovih djela:

napad na objekte posebno zaštićene međunarodnim pravom ili općeopasne objekte i postrojenja kao što su brane, nasipi i nuklearne elektrane;

napad bez izbora cilja na civilne objekte koji su pod posebnom zaštitom međunarodnog prava, nebranjena mjesta i demilitarizovane zone;

dugotrajno oštećenje prirodnog okoliša velikih srazmjera, koje može da šteti zdravlju ili opstanku stanovništva.

(3) Ko kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme rata, oružanog sukoba ili okupacije, kao okupator naredi ili učini preseljenje dijelova civilnog stanovništva svoje pripadnosti na okupiranu teritoriju,

kaznit će se kaznom zatvora najmanje deset godina ili kaznom dugotrajnog zatvora.

Ratni zločin protiv ranjenika i bolesnika

Član 186.

(1) Ko upotrebom sile ili prijetnjom upotrebe sile ili drugim oblicima prinude, otmicom, prevarom ili obmanom, zloupotrebom vlasti ili uticaja ili položaja bespomoćnosti ili davanjem ili primanjem isplata ili drugih koristi kako bi privolio lice koje ima kontrolu nad drugim licem vrbuje, preveze, preda, sakrije ili primi lice u svrhu iskorištavanja prostitucijom drugog lica ili drugih oblika seksualnog iskorištavanja, prisilnog rada ili usluga, ropstva ili njemu sličnog odnosa, služenja, odstranjivanja dijelova ljudskog tijela ili drugog iskorištavanja kaznit će se kaznom zatvora najmanje tri godine.

(2) Ko vrbuje, navodi, preveze, preda, sakrije ili primi lica koja nisu navršila 18 godina života radi iskorištavanja iz stava (1) ovog člana kaznit će se kaznom zatvora najmanje pet godina.

(3) Ako je krivično djelo iz stavova (1) i (2) ovog člana izvršilo službeno lice prilikom obavljanja službene dužnosti, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od najmanje pet godina.

(4) Ko krivotvori, pribavi ili izda putnu ili ličnu ispravu ili koristi, zadržava, oduzima, mijenja, oštećuje, uništava putnu ili ličnu ispravu drugog lica u svrhu omogućavanja trgovine ljudima kaznit će se kaznom zatvora od jedne do pet godina.

(5) Ko organizira ili na bilo koji način rukovodi grupom ljudi radi izvršenja krivičnog djela iz stavova (1) ili (2) ovog člana kaznit će se kaznom zatvora najmanje deset godina ili kaznom dugotrajnog zatvora.

(6) Ko koristi usluge žrtve trgovine ljudima kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(7) Ako je izvršenjem krivičnog djela iz stavova (1) i (2) ovog člana prouzrokovano teže narušenje zdravlja, teška tjelesna povreda ili smrt lica iz stavova (1) i (2) ovog člana, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora najmanje pet godina ili kaznom dugotrajnog zatvora.

(8) Predmeti i prijevozna sredstva upotrijebljena za izvršenje djela bit će oduzeti, a objekti koji su korišteni u svrhu trgovine ljudima mogu se privremeno ili trajno zatvoriti.

(9) Na postojanje krivičnog djela trgovine ljudima bez uticaja je okolnost da li je lice koje je žrtva trgovine ljudima pristalo na iskorištavanje.

Član 187.

(1) Ko vrbuje, namamljuje ili navodi drugog na pružanje seksualnih usluga radi zarade u nekoj državi, izuzimajući državu u kojoj ta osoba ima prebivalište ili čiji je državljanin,

kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(2) Ko uz korištenje sile ili pod prijetnjom sile ili prijevarom, prisiljava ili navodi drugog na odlazak u državu u kojoj nema prebivalište ili čiji nije državljanin, radi pružanja seksualnih usluga za novac,

kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.

(3) Činjenica da se vrbovana, namamljena, potaknuta, prisiljena ili zavedena osoba već bavila prostitucijom, ne utječe na postojanje krivičnog djela.

Organiziranje grupe ili udruženja za izvršenje krivičnih djela trgovine ljudima i krijumčarenje migranata

Član 189a.

(1) Ko organizira grupu ili drugo udruženje za izvršenje krivičnih djela iz članova 186. (Trgovina ljudima) i 189. (Krijumčarenje ljudi) ovog zakona kaznit će se kaznom zatvora najmanje tri godine.

(2) Ko postane pripadnik grupe ili drugog udruženja iz stava (1) ovog člana ili na drugi način pomaže grupu ili udruženje kaznit će se kaznom zatvora najmanje jednu godinu.

(3) Na organizatora ili vođu organizirane grupe ili drugog udruženja koji su počinili djela iz stava (1) ovog člana i njihove pripadnike primjenjuju se odredbe iz člana 250. (Organizirani kriminal) ovog zakona.

Član 190.

Službena ili druga osoba koja djelujući na podstrek ili uz izričitu ili prećutnu saglasnost javnog dužnosnika, nanese drugome fizičku ili duševnu bol ili tešku fizičku ili duševnu patnju, s ciljem

da dobije od njega ili od treće osobe informaciju ili priznanje, ili da se kazni za krivično djelo koje je počinio ili se sumnja da je počinio on ili treća osoba, ili koji ga zastrašuje ili ga prisiljava iz bilo kojeg drugog razloga zasnovanog na bilo kojoj vrsti diskriminacije, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.

Član 202.

(1) Ko na bilo koji način, neposredno ili posredno, da ili prikupi sredstva s ciljem njihove upotrebe ili znajući da će biti upotrijebljena, u cjelini ili djelomično, za izvršenje:

krivičnog djela iz članova: 191. (Uzimanje talaca), 192. (Ugrožavanje osoba pod međunarodnopravnom zaštitom), 194. (Neovlašteno pribavljanje ili raspolaganje nuklearnim materijalom), 194a. (Ugrožavanje nuklearnog objekta), 196. (Piratstvo), 197. (Otmica zrakoplova ili broda ili zauzimanje fiksne platforme), 198. (Ugrožavanje sigurnosti zračne ili morske plovidbe ili fiksni platformi), 199. (Uništenje i uklanjanje znakova koji služe sigurnosti zračnog saobraćaja), 200. (Zloupotreba telekomunikacionih znakova), 201. (Terorizam), 202a. (Javno podsticanje na terorističke aktivnosti), 202b. (Vrbovanje radi terorističkih aktivnosti), 202c. (Obuka za izvođenje terorističkih aktivnosti) ovog zakona;

svakog drugog krivičnog djela koje može prouzrokovati smrt ili težu tjelesnu povredu civila ili lica koje aktivno ne učestvuje u neprijateljstvima u oružanom sukobu, kada je svrha takvog djela, po njegovoj prirodi ili kontekstu, zastrašivanje stanovništva ili prisiljavanje organa vlasti Bosne i Hercegovine ili drugih vlasti ili međunarodne organizacije da nešto učini ili ne učini, kaznit će se kaznom zatvora najmanje tri godine.

(2) Prikupljena sredstva namijenjena za izvršenje ili nastala izvršenjem krivičnog djela iz stava (1) ovog člana bit će oduzeta..

(3) Lažni znakovi, mjere i tegovi će se oduzeti.

Član 209.

(1) Ko novac ili imovinu za koju zna da su pribavljeni učinjenjem krivičnog djela primi, zamijeni, drži, njima raspolaže, upotrijebi u privrednom ili drugom poslovanju, ili na drugi način prikrije ili pokuša prikriti, a takav je novac ili imovina veće vrijednosti ili to djelo ugrožava zajednički ekonomski prostor Bosne i Hercegovine ili ima štetne posljedice za djelatnosti ili finansiranje institucija Bosne i Hercegovine,

kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.

(2) Ako je počinitelj djela iz stava (1) ovog člana istovremeno i počinitelj ili saučesnik u krivičnom djelu kojim je pribavljen novac ili imovina iz stava (1) ovog člana, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.

(3) Ako vrijednost novca ili imovinske koristi iz stava 1. ovog člana prelazi iznos od 200.000 KM,

učinitelj će se kazniti kaznom zatvora najmanje tri godine.

(4) Ako je pri učinjenju krivičnog djela iz stava 1. i 2. ovog člana učinitelj postupio nehatno u odnosu na okolnost da su novac ili imovinska korist pribavljeni krivičnim djelom,

kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do tri godine.

(5) Novac i imovinska korist iz stavova od (1) do (4) ovog člana će se oduzeti.

Član 217.

(1) Službena ili odgovorna osoba u institucijama Bosne i Hercegovine uključujući i stranu službenu osobu ili međunarodnog službenika, koja zahtijeva ili primi dar ili kakvu drugu korist za sebe ili za drugo lice ili koja primi obećanje dara ili kakve koristi za sebe ili za drugo lice, da u okviru svojeg ovlaštenja izvrši što ne bi smjela izvršiti ili da ne izvrši što bi morala izvršiti,

kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.

(2) Službena ili odgovorna osoba u institucijama Bosne i Hercegovine uključujući i stranu službenu osobu ili međunarodnog službenika, koja zahtijeva ili primi dar ili kakvu korist za sebe ili za drugo lice, ili koja primi obećanje dara ili kakve koristi za sebe ili za drugo lice, da u okviru svojeg ovlaštenja izvrši što bi morala izvršiti ili da ne izvrši što ne bi smjela izvršiti,

kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(3) Kaznom iz stava 1. ovog člana kaznit će se službena ili odgovorna osoba u institucijama Bosne i Hercegovine uključujući i stranu službenu osobu ili međunarodnog službenika, koja poslije vršenja ili nevršenja iz stava 1. i 2. ovog člana, a u vezi s tim, zahtijeva ili primi dar ili kakvu drugu korist za sebe ili za drugo lice.

(4) Primitveni dar ili imovinska korist oduzet će se.

Član 218.

(1) Ko službenoj ili odgovornoj osobi u institucijama Bosne i Hercegovine uključujući i stranu službenu osobu ili međunarodnog službenika, učini ili obeća dar ili kakvu drugu korist, da u okviru svojeg ovlaštenja izvrši što ne bi smjela izvršiti ili da ne izvrši što bi morala izvršiti, ili ko posreduje pri ovakvom podmićivanju službene ili odgovorne osobe,

kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(2) Ko službenoj ili odgovornoj osobi u institucijama Bosne i Hercegovine uključujući i stranu službenu osobu ili međunarodnog službenika, učini ili obeća dar ili kakvu drugu korist da u okviru svojeg ovlaštenja izvrši što bi morala izvršiti ili da ne izvrši što ne bi smjela izvršiti, ili ko posreduje pri ovakvom podmićivanju službene ili odgovorne osobe,

kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do tri godine.

(3) Učinitelj krivičnog djela iz stava 1. i 2. ovog člana koji je dao mito na zahtjev službene ili odgovorne osobe u institucijama Bosne i Hercegovine uključujući i stranu službenu osobu ili

međunarodnog službenika, i prijavio krivično djelo prije njegovog otkrivanja ili prije saznanja da je djelo otkriveno,

može se osloboditi od kazne.

(4) Primitveni dar ili imovinska korist oduzet će se, a u slučaju iz stava 3. ovog člana može se vratiti osobi koja je dala mito.

Član 219.

(1) Ko primi nagradu ili kakvu drugu korist da korištenjem svog službenog ili uticajnog položaja u institucijama Bosne i Hercegovine posreduje da se izvrši ili ne izvrši neka službena radnja,

kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do tri godine.

(2) Ko koristeći svoj službeni ili uticajni položaj u institucijama Bosne i Hercegovine posreduje da se izvrši službena radnja koja se ne bi smjela izvršiti ili da se ne izvrši službena radnja koja bi se morala izvršiti,

kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(3) Ako je za učinjenje krivičnog djela iz stava 2. ovog člana primitvena nagrada ili kakva druga korist,

učinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do deset godina.

(4) Primitvena nagrada ili kakva druga korist bit će oduzeta.